

...อภัย....

นอกจากพระพุทธองค์จะทรงสอนให้เรามีเมตตาต่อกันทั้งทางกาย วาจา ใจทั้งต่อหน้าและลับหลังแล้ว ก็ยังทรงสอนให้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่กันด้วย ได้สิ่งใดมาก็แบ่งปันกันเพราะการให้เป็นการผูกมิตรไว้ได้ประการหนึ่ง พระพุทธองค์ตรัสว่าผู้ให้ ย่อมเป็นที่รักของผู้อื่น และคนหมู่มากย่อมคบหาสมาคมด้วยยิ่งให้ของดี ของที่เราชอบใจ ของที่เลิศ นอกจากผู้รับจะ ชื่นชมแล้วผู้ให้ก็จะได้รับแต่ของดี ของชอบใจ ของเลิศ เป็นการตอบแทนในอนาคตด้วย ยิ่งให้บ่อยๆ บุญของผู้ให้ย่อมมากขึ้น เจริญขึ้นเกิดชาติใดก็ไม่ขัดสนยากจนทั้งทรัพย์ สมบัติและคนรักใคร่เอ็นดู แต่การให้ที่สูงสุด ของมนุษย์ คือ....

ให้เงินให้ทองของมีค่า
ในไรนาสินทรัพย์นับมหันต์
ให้ยศศักดิ์อิศรฐานให้รางวัล
แต่ค่านี้น้อยกว่าให้อภัย

ผู้ที่มีจิตเมตตายอมได้รับอาณิสต์ดังกล่าวนี้ เราควรหรือไม่ที่เราจะมีเมตตาต่อกัน ปรารถนาดีต่อกันและ อภัยให้กัน เพราะนอกจากตัวเราจะเป็นสุขแล้วผู้อื่นก็ยิ่งเป็นสุขด้วย

.....